

at den vanskelige Statsordning, der var truffen, blev endnu mere uforstaaelig og ufattelig, og fremdeles, at der ved denne Ordning fremkaldtes større Splid og Søndring mellem det Hele og de enkelte Dele end den, der var en nødvendig Følge af en Statsforvaltning, som sondrede mellem Fælles og Særligt. — Alle disse Indvendinger, forekommer det mig, ere fjernede, forsaavidt de overhovedet lade sig fjerne, ved den Ordning, der nu er foretaget. Ganske vist er denne endnu ikke fuldstændig; der mangler endnu den fuldstændige Overgang af Stattecontoirerne til Finantsministeriet, og det vel at mærke ikke blot i Kongeriget, men ogsaa i de andre Landsdele, som maatte vedblive at være i Forsatningsfællesskab med hinanden. Jeg skal imidlertid indrømme Bøghen af de Grunde, der ere anførte for foreløbig at begrænse Omordningen til det, der er skeet, og indtil videre at beholde Stattecontoirerne som forterende under det særlige Indenrigsministerium; men den correcte og fuldstændige Tanke er den, at Alt, hvad der angaaer Finantserne, Fælles som Særligt, forterer under samme Mand, der for den fælles Finantsforvaltning er ansvarlig for den fælles Repræsentation, nemlig Rigsraadet, og for den særlige Finantsforvaltning er ansvarlig for de særlige Forsamlinger, altsaa for Kongerigets Rigsdag, og i de andre Landsdele for Stænderne.

Naar det nu er sagt, at Ansvarligheden dufter bort netop ved denne Ordning, da maa jeg tilstaae, at det er en af de Ting, jeg ikke kan forstaae. Naarlig fatter jeg ikke de forskjellige Exempler, der ere anførte paa, at en saadan Ansvarlighed vil være mindre nu end tidligere. Der er saaledes henviist til Bernbanetransactionerne og den Correspondance, de Forhandlinger, der fandt Sted mellem Indenrigsministeren og Finantsministeren angaaende Kjøbet af Obligationer i den tydske Tverbane til en vis Priis. Jeg fatter ikke, hvorledes man kan sige, at en saadan Transaction vil blive mere skjult og være mere usaaelig under den nuværende end under den daværende Ordning. Mig forekommer det, at den nuværende Ordning netop vil fjerne den Mangel, man dengang i saa høi Grad klæ-

gede over, idet man sagde: Skaf en Mand frem, der er ansvarlig for denne Transaction. Man vil paa denne Maade ligesaa godt kunne faae Alt at vide, nemlig ved at undersøge, hvorledes det staaer til med Kongerigets Reservecfond. Og en Forhandling som den, der dengang blev ført imellem Indenrigsministeren og Finantsministeren, vilde efter den nuværende Ordning enten være ført i Tanken hos selve den i dobbelt Egenkab fungerende Finantsminister, som da her maatte kunne give fornøden Oplysning, eller ligesom foreligge i Form af en saadan Correspondance som den, den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) forleiden omtalte, nemlig hvor den ene Excellence skrev til den anden, som var ham selv, og at Skrivelserne vare affattede, alt efter som han var Repræsentant for det ene eller det andet Ministerium. Vi vilde, saafremt den Ordning, der nu er truffen, var foregaaet dengang, have haft en Mand, til hvem vi havde kunnet sige: Nu have vi Jer begge To for os, vi have baade vor særlige Finantsminister for Kongeriget og Monarchiets Finantsminister, der paa Drefundsfondets Vegne har arrangeret sig om Kjøbet af disse Obligationer, og I To maae nu kunne give os de Forklaringer, der ere nødvendige, for at vi kunne danne os en Forestilling om Sagen. Under de daværende Forhold derimod kunde man ikke komme videre end til at sige: Indenrigsministeren har foretaget en Transaction, som vi ikke billige, som mulig vil paaføre os Skade, og som vi maae søge at værges os imod; men hver Gang man vilde gjøre Noget, stillede den usaaelige Monarchiets Finantsminister sig imellem, saa at man Ingen kunde ramme. Det forekommer mig ligesaa ubegrundet, naar man som Exempel paa det Uheldige i den nu trufne Ordning har hentydet til det Laan, som af Monarchiets Finantsminister blev ydet Kongeriget under Handelscrifen i 1857, og hvorfor Kongeriget maatte betale, hvad man kalder ublue Renter. Jeg kan nemlig ikke forstaae, hvad der skulde være skeet nu, som kunde forværre Stillingen, saafremt et saadant Tilfælde atter maatte indtræde. Det Sandsynligste vilde være, at Monarchiets Finantsminister, der nu tillige har Plads her i Forsamlingen som Konge-